

מסכת טבול יום

פרק ג

א. כל ידות האכלים שהם חבור באב הטמאה, חבור בטבול יום. אכל שנפרס ומערה מקצת, רבי מאיר אומר, אם אוחז בגדול והקטן עולה עמו, הרי הוא כמוהו. רבי יהודה אומר, אם אוחז בקטן והגדול עולה עמו, הרי הוא כמוהו. רבי נחמיה אומר, בטהור. וחכמים אומרים, בטמא. ושאר כל האכלים, את שדרכו לאחז בעלה, אוחז אותו בעלה. ובקלח, אוחזין אותו בקלח:

ב. ירק של תרומה וביצה טרופה נתונה על גביו, ונגע טבול יום בביצה, לא פסל אלא הקלח שפנגדו. רבי יוסי אומר, כל הסדר העליון. אם הנה כמין כובע, אינה חבור:

ג. חוט של ביצה שקרם על דפנות של לפס, ונגע בו טבול יום, מן השפה ולפנים, חבור. מן השפה ולחוץ, אינו חבור. רבי יוסי אומר, חוט וכל שנקלה עמו. וכן בקטניות שקרמו על שפתה של קדרה:

ד. עֶסֶה שְׁנֵדְמָעָה או שְׁנֵתְחֻמָּצָה בְּשָׂאֵר שֶׁל תְּרוּמָה, אִינָה נִפְסָלָת בְּטָבֹול יוֹם. רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹסְלִין. עֶסֶה שֶׁהִכְשֶׁרָה בְּמִשְׁקָה וְנִלְוָשָׁה בְּמִי פְרוֹת וְנִגַּע בָּהֶן טָבֹול יוֹם, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן יְהוּדָה אִישׁ בְּרִתּוֹתָא אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פָּסֵל אֶת כָּלָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִשּׁוּמוֹ, לֹא פָסֵל אֶלָּא מְקוֹם מַגְעוֹ:

ה. יֵרֶק שֶׁל חֲלִין שֶׁבִשְׁלוֹ בְּשֶׁמֶן שֶׁל תְּרוּמָה, וְנִגַּע בּוֹ טָבֹול יוֹם, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן יְהוּדָה אִישׁ בְּרִתּוֹתָא אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פָּסֵל כָּלָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִשּׁוּמוֹ, לֹא פָסֵל אֶלָּא מְקוֹם מַגְעוֹ:

ו. טָהוֹר שֶׁנִּגַּס מִן הָאֶכָּל וְנָפַל עַל בִּגְדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טָהוֹר. הִנֵּה אוֹכֵל זֵיתִים פְּצוּעִים וּתְמָרִים רְטֹבֹות, כֹּל שֶׁהוּא רוֹצֶה לִמְצֹא אֶת גִּרְעִינָתוֹ וְנָפַל עַל בִּגְדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טָמֵא. הִנֵּה אוֹכֵל זֵיתִים נְגוּבִין וּתְמָרִים יְבֻשׁוֹת, כֹּל שֶׁאִינוֹ רוֹצֶה לִמְצֹא אֶת גִּרְעִינָתוֹ וְנָפַל עַל בִּגְדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טָהוֹר. אֶחָד טָהוֹר וְאֶחָד טָבֹול יוֹם, כָּאֵלּוּ. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אֵלּוּ וְאֵלּוּ טָמְאִין בְּטָבֹול יוֹם, שֶׁמִּשְׁקִין שֶׁל טָמֵא מְכַשִּׁירִין לְרִצּוֹנוֹ וְשֶׁלֹּא לְרִצּוֹנוֹ. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין טָבֹול יוֹם טָמֵא: